

ת"פ 51021/06 - מבקש/ נאשם, רחמים פלח נגד משיבה/מأشימה, מדינת ישראל

בית משפט השלום בננתניה

ת"פ 51021-06-15 מדינת ישראל נ' פלח

בפני כבוד השופט עמיית פריז
ר Rachamim Falch
ע"י עו"ד חן רוה, סגנית ציבורית
נגד מדינת ישראל
משיבה/מأشימה
ע"י פרקליטות מחוז מרכז

החלטה

לפני בקשה לביטול האישום השני בכתב האישום מחתמת טענת "כבר נשפטתי" או "סיכון כפול", ולהילופין טענת "הגנה מן הצדק".

ביום 5/8/14 הוגש נגד הנאשם כתב אישום במסגרת ת.פ 14-08-2075 (להלן: "התיק הראשון"), בגין עבירות זיהוף, מרמה והתחזות, לשם גניבת כספים ממשי המתווננים בכללם אלכסנדר טרסטיין (להלן: "טרסטיין").

כתב האישום בתיק הראשון הוגש בעקבות חקירה אשר החלה עם מעצרו של הנאשם. לטענת המאשימה הנאשם הודה בחקרתו בכך שבאמצעות עדותות זהות מזויפות הנושאות פרטים של שני מתווננים, בכללם טרסטיין, ותמונה של אחר בשם יצחק דורון (להלן: "דורון") פתחו הנאשם ודורון חשבונות בנק על שמו והשתמשו בכספי המצויים בהם.

ביום 23/3/15 נעצר דורון. בחקירה הודה דורון בחשדות שייחסו לו ובשיתוף הפעולה עם הנאשם, ופרט את חשבונות הבנק אשרפתח ביחיד עם הנאשם. בין היתר הוא מסר גם פרטים של טרסטיין, אשר לא נכלל בתיק הראשון (להלן: "החשבון הנוסף").

ביום 1/4/15 נערך דיון בתיק הראשון, במסגרת עטרה המאשימה לתקן כתב האישום על ידי הוספה עד תביעה ובכללם דורון אשר נעצר כמה ימים לפני כן. בדיון טענה ב"כ המאשימה כי: "כאשר כל הנספחים להודיעותמעט חשבון בנק אחד שהთוווסף, הם מסמכים שהיו ומדובר ונמצאים כבר אצל חברותי". בקשר המאשימה התקבלה,

כאשר אין מחלוקת כי תיקון כתוב האישום לא הביא להכללת האישום בדבר החשבון הנוסף בתיק הראשון.

ביום 7/5/15 הודה הנאשם בעבירות שוייחסו לו בתיק הראשון במסגרת הסדר טיעון והורשע. ביום 15/7/15 הוא ביקש לחזור בו מהודיותו ובקשתו נדחתה. הערעור על הכרעת הדין נדחה ע"י ביהם"ש המחויזי וכיום עומדת בבייהם"ש העליון בבקשת רשות הערעור.

ביום 24/6/15 הוגש, בתיק זה, כתוב אישום הכלול שלושה אישומים. האישום השני, נשוא הבקשה, מייחס לנאשם בעבירות זיווג ומרמה אשר ביצע הנאשם לכוארה בצוותא עם דורון באמצעות החשבון הנוסף.

באשר לטענת "כבר נשפטתי" טוען הנאשם כי מדובר ב"כ המאשימה מהدين מיום 7/5/15 בתיק הראשון לפיהם" מדובר באוטו כתוב אישום" בהליכים של הנאשם ודורון, ומדובר מהדין 1/4/15 לפייהם" התווסף חשבון אחד" עולה כי כתוב האישום בתיק הראשון כלל את האישום בגין הרשותה ונכון הוגש וכי הנאשם הורשע ביחס אליו ודינו נגזר. לחילופין טוען הנאשם ל"סיכון כפול", שגם אם לא התקיימה הרשותה פורמלית הרי שהנאשם עמד בסיכון להרשותה בגין החשבון הנוסף בתיק הראשון בשל טעמים שמקורם במאשימה.

טענת "כבר נשפטתי", במובנה הצר, כאמור בסעיף 5 לחוק סדר הדין הפלילי, דורשת קיומו של פסק דין מרשייע או מזכה נגד הנאשם. לעניינו, האישום נשוא בקשה זו לא הוסיף מעולם לכתב האישום בתיק הראשון, ואף לא הוגש כל בקשה להוספתו (אלא להוספה עד שרלבנטי גם לאישום זה). משכך, לא ניתן לקבוע כי הנאשם כבר נשפט בגין המסתכת העובדתית המתוארת באישום זה.

הטענה הרחבה יותר של "סיכון כפול", אינה מבוססת על הכרעת דין בעניינו של הנאשם בהליך קודם, אלא על העובדה שהנאשם עמד בפני סכנת הרשותה בהליך קודם. לעניינו, כתוב האישום בתיק הראשון לא כלל אישום זה, גם לאחר תיקונו, ואף לא נתקבש תיקונו בדרך זו. משכך, לא ניתן לומר כי הנאשם עמד בסכנת הרשותה בגין אשר אירע בתיק הראשון.

באשר לטענת "הגנה מן הצדוק", לטענת הנאשם הפגם אשר נפל בהתנהלות המאשימה הוא העובדה שהמאשימה ביצעה פיצול אסור ומלאכותי של האישומים אשר הובילו לפגיעה אונישה בזכויות הנאשם. הנאשם טוען כי הודה במסגרת התיק הראשון, בין היתר מתוך הבנה שהודאותו חותמת את הפרשה כולה. לטענת הנאשם, האישום בדבר החשבון הנוסף לא הוסיף לכתב האישום בתיק הראשון עקב שגגה, שכן באותו המועד היה ברור לנאשם כי כתב האישום בתיק הראשון מצאה את כל הטענות נגדו בעניינים של שני המתלונים וכי כתב האישום שלו ושל דורון זהים.

המאשימה טוענת כי משיקולי יעילות ונוכח העובדה כי גם כך עתיד היה להיות מוגש כתב אישום נוסף לא נכנס האישום המדובר לכתב האישום בתיק הראשון. מתגובה המאשימה עולה כי התקיימו בתיק הראשון מספר דינוני גישור ולאחר מכן פגישה בין הצדדים החליט הנאשם להודיעו בכתב האישום. כמו כן מצינית ב"כ המאשימה בתגובהה כי ביהם"ש, הנאשם והסנגורית אשר יציגו אותו בהליך הראשון, ידעו כי עומד להיות מוגש כתב אישום נוסף וטיווחה ממנו אף

נמסרה לسنגורית וכן הוצע לנאשם לסיים את עניינם של שני התקנים במסגרת הסדר טיעון אחד.

נראה כי אין חולק שבמועד הגשת כתב האישום המקורי המאשימה לא הייתה מודעת לקיומו של החשבון הנוסף. לאחר מעצרו של דורון, במועד הדיון ביום 15/4/2015 המאשימה כבר הייתה מודעת לקיומו של החשבון הנוסף והוא באפשרותו לבקש לתקן את כתב האישום בתיק הראשון גם על דרך הוספה עניין החשבון הנוסף.

יחד עם זאת, כעולה מתגובה המאשימה הרי שבמסגרת דיני הגישור והמגעים לקרהת הסדר טיעון הנאשם כבר היה מודע לעובדה שעומדת להיות מוגש נגדו כתב אישום נוסף אשר טויטה ממנו אף נסירה לسنגורית שלו. על אף זאת, לא בחר לצרף עניין זה להודאתו בתיק הראשון. טענה זו לא נסתירה על ידי ב"כ הנאשם בהליך זה, אך גם אם כך היה הדבר, הרי שהיתה בפניהם מחלוקת עובדתית באופן שללא אפשרות הכרעה בטענת ההגנה מהצדק טרם שמייעת הראיות.

למעלה מהנדרש יאמר כי כאשר כבר בבקשת תיקון הוזכר כי ישן ראיות לגבי חשבונ נוסף, קשה לו לראות את הנאשם כמו שהופטע מכךawai הכללת חשבון זה בתיק הראשון הובילה להכלתו בתיק הנוכחי. מי שמעוניין באמות ובתמים לשים את עבורי מאחוריו על דרך צירוף תיקים, היה מברר מהו אותו חשבון נוסף, אף אם לא היה מודיע לו מლכתחילה.

הנה כי כן, לא הוכח בפניי שבהתנהלות המאשימה לפני הנאשם ונפל פגמ, ועל כן אין מקום להורות על ביטולו של האישום השני מחמת הגנה מן הצדקה. בד בבד, זכותו של הנאשם, אם יורשע באישום השני, להציג על הזיקה בין תיק הראשו, קטעת הקלה בעונש.

לאור כל האמור לעיל, הבקשה לביטול האישום השני נדחתת, על כל חלקיה.

התיק נקבע להקראה ליום 17/2/2018 בשעה 08:30. בפניי כבוד השופט רוזנברג שיינרט. ככל שהנאשם עדין כלוא, יובא לדין באמצעות שב"ס.

המציאות תעביר את ההחלטה לב"כ הצדדים בהקדם.

ניתנה היום, 8 בינואר 2017, בלשכה, בהעדר הצדדים.